

LA VOCACIÓ DEL SS.CC., UNA VOCACIÓ LAICAL.

1.- ELS MINISTERIS EN L'ESGLÉSIA.

Quan vam presentar la dimensió eclesial de la vocació del SS.CC havíem dit que "...l'essència de l'Església rau en la seva missió de servei al món...". La paraula **ministeri** prové del llatí i significa, precisament, "servei". Amb aquesta paraula es vol recordar que tots els cristians tenim una missió comuna a complir i ho fem en el mateix esperit de servei que ho va fer Jesús, el qual va venir no pas a ser servit sinó a servir. En l'Església, els cristians (iguals tots ells en dignitat) exerceixen 4 tipus de ministeris o serveis (diferents en les funcions):

	ORDENAT (clerical)	LAICAL
RELIGIÓS		
SEGLAR		

- El ministeri ordenat s'anomena així perquè els cristians que els exerceixen reben el sagrament de l'Orde, pel qual assumeixen la responsabilitat de treballar al **servei de la comunitat** en 4 funcions essencials: l'ensenyament de l'Evangelí, l'administració dels sagraments, l'animació (govern) de la comunitat i la representació del Crist davant la comunitat.
- El ministeri laical té com a funció exercir **altres tasques al servei de la comunitat**, però també col·laborar en les tasques dels ministeris ordenats.
- El ministeri religiós té com a funció **reproduir i actualitzar** 4 de les dimensions originals i genuïnes de la forma de vida que va adoptar Jesús per tal de viure i anunciar l'Evangelí: la total disponibilitat a Déu-Pare, l'exclusiva dependència respecte a Déu-Pare, l'amor incondicional i no exclusiu respecte les persones i la vida en comunitat. Els religiosos/es expressen aquesta consagració a Déu mitjançant la professió dels vots d'obediència, pobresa i castedat.
- El ministeri seglar té com a funció **reproduir i actualitzar** l'estil de vida de Jesús des de tots els àmbits de la **vida quotidiana** per tal d'anunciar i estendre l'**Evangelí**.

NOTES:

- Els conceptes d'ordenat i laic fan més referència a un servei comunitari. En canvi, els de religiós i seglar a una condició de vida.
- La paraula "laic" prové del grec i significa "poble". La paraula "seglar" ve del llatí i significa "segle". Ambdós termes accentuen el caràcter quotidià, comú i de "base" de la funció ministerial a la qual volen definir. A efectes pràctics, hom acostuma a identificar-los.

2.- ESPECIFICITAT DEL MINISTERI LAICAL I/O SEGLAR.

El ministeri laic i/o seglar accentua un dels misteris fonamentals i essencials de la vida de Jesús: l'**encarnació** (l'altre és el de la resurrecció). L'Encarnació no és altra cosa que la possibilitat de trobada entre Déu i la humanitat. Si haguéssim de caracteritzar el cristianisme amb una sola paraula, podríem dir que és la religió de l'encarnació (Xavier Meloni en diu la religió del Rostre). I això en dos sentits. D'una banda, en el Crist es manifesta el rostre humanitzat de Déu. D'altra banda, en el Crist es manifesta la sacralitat del germà. Amb tota convicció podem dir que el més genuí cristià és precisament allò més autènticament humà (i al revés).

En Crist Déu s'ha revelat feblesa i vulnerabilitat, anorreament d'amor i per amor. En la nostra persona s'ha de reconèixer un Déu que és desconcertant feblesa, no poder. I en la humilitat i senzillesa de la nostra vida Déu es revela. Però alhora, en el rostre del germà nosaltres reconeixem Déu. La vida ordinària (és a dir, la condició laical i/o seglar) és el lloc de trobada entre jo i Déu, mai no pot ser l'excusa del desencontre.